

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stjepana Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, OIB: 29399232217, po sutkinji Korneliji Dodig, u pravnoj stvari tužitelja Bože Slamića, OIB: 16608872340, Slamići 19, Ljubostinje, kojeg zastupa punomoćnik Bore Erceg, odvjetnik u Šibeniku, protiv tuženika: 1. Ane Bošković, OIB: 23968838906, Vodovodna ulica 152, Zagreb, koju zastupa punomoćnik Marko Ramljak, odvjetnik u Zagrebu i 2. Marija Frlana, OIB: 60362180991, Bukov dol 9, Zagreb, radi utvrđenja prava vlasništva i ispravka uknjižbe, nakon javne glavne rasprave zaključene 29. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Bore Ercega, odvjetnika u Šibeniku i zamjenice punomoćnika tužene ad. 1. Zorane Junaković, odvjetnice u Šibeniku, na ročištu za objavu presude održanom 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Božo Slamić iz Njemačke, Koethen, Zimmarstrasse 7, OIB: 16608872340, stekao valjani pravni osnov za stjecanje prava vlasništva nekretnina zemljišnoknjižne oznake čest. br. 3634/2, čest. br. 3635/2 i čest. br. 3645/2, sve Z.U.10498, K.O. Šibenik, te se ovašćuje tužitelj da temeljem ove presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva predmetnih nekretnina na svoje ime za cijelo, uz istodobni izbris istog prava s imena Bošković Ana, Zagreb, Poljana D. Kalea 10, OIB: 23968838906 i Frlan Mario, Zagreb, Bukov dol 9, OIB: 60362180991.

II. Nalaže se tuženicima 1. Ani Bošković, OIB: 23968838906 i 2. Mariju Frlanu, OIB: 60362180991 da tužitelju Boži Slamiću, OIB: 1660887234, naknade trošak postupka u iznosu od 8.616,08 EUR-a, u roku od 15 (petnaest) dana i pod prijetnjom ovrhe, uvećan za pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, na nekretninama zemljišnoknjižne oznake čest. br. 3634/2, čest. br. 3635/2 i čest. br. 3645/2, sve Z.U.10498, K.O. Šibenik, upisano pravo suvlasništva na ime tuženika i to tužene ad. 1. za 7/10 dijela te tuženika ad. 2. za 3/10 dijela, a koja uknjižba prava vlasništva da je pogrešna i ništava jer da je tužitelj stvarni vlasnik istih za cijelo.

1.1. Naime, tužitelj da je pravo vlasništva predmetnih nekretnina stekao za cijelo temeljem kupoprodaje i to od Grubišić Ante pok. Ive, sukladno kupoprodajnom ugovoru od 13. lipnja 2003., ovjerenom po javnom bilježniku Janku Žitku u Zagrebu, pod brojem

ovjere Ov-6257/2003 od 13. lipnja 2003., te da je temeljem navedenog ugovora stupio u posjed predmetnih nekretnina. Prodavatelj, Grubišić Ante pok. Ive da je u vrijeme sklapanja kupoprodajnog ugovora bio upisan kao isključivi zemljišnoknjižni vlasnik.

1.2. Tužitelj da je propustio temeljem navedenog ugovora zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva predmetnih nekretnina na svoje ime za cijelo, pa da su se nakon smrti prodavatelja kao suvlasnici upisali tuženici i to temeljem Rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Stanislava Galovića u Zagrebu, pod brojem O-1415/09 od 13. srpnja 2009. Pok. Grubišić Ante da u trenutku smrti nije bio vlasnik predmetnih nekretnina jer da ih je za života ugovorom otuđio tužitelju, stoga da ni tuženici nisu mogli steći pravo vlasništva istih.

1.3. Slijedom istaknutih činjeničnih navoda tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, a podredno, ukoliko sud bude smatrao glavni tužbeni zahtjev neosnovanim predlaže da sud donese presudu kojom će tužitelja utvrditi vlasnikom predmetnih nekretnina te ga ovlastiti na uknjižbu njegova prava vlasništva uz istodobni izbris s imena tuženika.

2. Tuženici ad. 1. i ad. 2. u odgovoru na tužbu navode da se istoj protive u cijelosti jer da tužitelj nije dokazao njegove tvrdnje o stjecanju valjane pravne osnove za stjecanje prava vlasništva, jer da se vlasništvo stječe upisom u zemljišne knjige. Ne spore da bi tužitelj i pok. Ante Grubišić sklopili Ugovor o kupoprodaji ali da tužitelj nije izvršio njegove obveze po ugovoru, odnosno da nije isplatio kupoprodajnu cijenu, zbog čega da tužitelj sve do smrti pok. Ante Grubišića nije niti zatražio uknjižbu prava vlasništva. Nadalje navode da se tužitelj ne nalazi u istinitom, zakonitom i poštenom posjedu. Oni pak da su (su)vlasništvo stekli temeljem nasljeđivanja, sukladno Rješenju o nasljeđivanju posl. br. O-1415/2009 od 13. srpnja 2009., te da je njihov upis zaštićen osnovom povjerenja u zemljišne knjige. Ujedno su istaknuli prigovor pravomoćno presuđene stvari, pozivajući se na odluku u spisu Općinskog suda u Šibeniku posl. br. P-1682/2016 (GŽ-1037/2019) te prigovor zastare budući da je od sklapanja ugovora pa do podnošenja tužbe prošlo 16 godina.

3. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je naveo da je prigovor pravomoćno presuđene stvari neosnovan budući da ne postoji objektivni identitet spora. Naime, u postupku Općinskog suda u Šibeniku posl. br. P-1682/2016 (GŽ-1037/2019) tužitelj da podnosi obveznopravni zahtjev, dok da u predmetnom postupku podnosi stvarnopravni zahtjev. Što se tiče navoda tuženika kako tužitelj nije isplatio kupoprodajnu cijenu da upravo iz sadržaja ugovora proizlazi da je ista isplaćena, jer je isto potvrdio prodavatelj njegovim potpisom te je tužitelji izdao i tabularnu izjavu. U prilog navedenom da ide i činjenica kako pok. Ante Grubišić u oporuci sastavljenoj 20. ožujka 2008. nije raspolagao predmetnim nekretninama. Tužitelj da je pak, odmah po sklapanju kupoprodajnog ugovora stupio u posjed predmetnih nekretnina te naložio radove čišćenja pristupnog puta te površine, budući da su nekretnine bile obrasle. Osim predmetnih nekretnina tužitelj da je u to vrijeme kupio i druge nekretnine na tom području, koje graniče s predmetnima, te da je zbog neznanja i u odnosu na te kasnije kupljenje prijedlog za uknjižbu podnio tek 2012. budući da je smatrao da je sklapanjem ugovora izvršen prijenos vlasništva. U odnosu na ove druge nekretnine tužitelj da je uknjižio njegovo pravo vlasništva. Nadalje, u odnosu na navode tuženika da bi njihovo pravo (su)vlasništva bilo zaštićeno povjerenjem u zemljišne knjige navodi da budući da su tuženici isto stekli temeljem nasljeđivanja u trenutku otvaranja nasljedstva, a ne upisom u zemljišne knjige ni temeljem pravnog posla, to da se na njih ne primjenjuje. Pok. Ante Grubišić da je za života otuđio pravo vlasništva predmetnih nekretnina stoga da isti u trenutku smrti nije bio njihov stvarni vlasnik. Očitujući se na prigovor zastare

naveo je da je isti neosnovan budući da se radi o stvarnopravnom a ne obveznopravnom zahtjevu.

4. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem zemljišnih knjiga ovog suda, kupoprodajnog ugovora od 13. lipnja 2003., rješenja o nasljeđivanju broj O-1415/09 od 13. srpnja 2009., oporuke od 20.06.2008., ugovora o kupoprodaji nekretnine od 26. rujna 2002., aneksa ugovora o kupoprodaji nekretnina od 27. siječnja 2003., izjave od 27. siječnja 2003., prijedloga za uknjižbu prava vlasništva od 20. rujna 2012., rješenja Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Šibeniku od 12. studenog 2012., poslovni broj Z-7123/12, poreznog rješenja od 4. kolovoza 2005., Klasa: UP/I-410-20/2003-01/1505, Ur. broj: 513-07-15-03/2005-04, povijesnog zemljišnoknjižnog izvataka broj Z.U. 664, K.O. Šibenik, izvadak iz zemljišne knjige, povijesni prikaz od 27. rujna 2023., ZK uložak broj 664, K.O. 330264, Šibenik, spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. O-1415/09, ortofoto snimki, ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 5. studenoga 2007., poslovni broj: OU-359/07, skice mjesta očevida iz svibnja 2024. izrađena po Krsti Vrljevcu, geod. teh., fotografija predmeta spora, uviđaja na mjestu spora, spisa Općinskog suda u Šibeniku, posl.br. P-1682/16 (P-2312/12), saslušana je svjedokinja Sandra Aleksić te parnične stranke.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Savjesnom i brižljivom ocjenom svih u postupku izvedenih dokaza, kako svakog zasebno, tako i svih zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, postupajući sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) ovaj sud na temelju izvedenih dokaza utvrdio je odlučne činjenice koje su potkrijepile postavljeni zahtjev tužitelja, pa je stoga isti usvojen te je suđeno kao u izreci presude.

7. U odnosu na istaknute prigovore pravomoćno presuđene stvari te zastare ističe se kako slijedi:

- Odredbom članka 288. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 43/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) propisano je da osim rješenja koja je ovlašten donositi nakon prethodnog ispitivanja tužbe na pripremnom ročištu, sud donosi i rješenje o odbacivanju tužbe, ako utvrdi da o tužbenom zahtjevu već teče parnica, da je stvar pravomoćno presuđena, da je o predmetu sklopljena sudska nagodba ili da ne postoji pravni interes tužitelja za podnošenje tužbe.

Da bi se moglo govoriti o istovjetnosti dvaju zahtjeva, potrebno je postojanje njihovog subjektivnog (iste stranke) i objektivnog (isti predmet spora) identiteta, a traži se i da su oba zahtjeva utemeljena na identičnoj činjeničnoj osnovi.

Pregledom spisa Općinskog suda u Šibeniku posl. br. P-1682/2016 (P-2312/2012) utvrđeno je kako je povodom tužbe tužitelja Bože Slamića protiv tuženika Ane Bošković i Marija Frlana donesena 31. siječnja 2017. presuda kojom se odbijaju obveznopravni tužbeni zahtjevi tužitelja glede predmetnih nekretnina, a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ-1037/2019 od 9. svibnja 2019.

Iako je utvrđeno postojanje subjektivnog identiteta spora, budući da je predmet ovog postupka stvarnopravni zahtjev, a onog o kojem je pravomoćno odlučeno obveznopravni zahtjev, nije utvrđen i objektivni identitet spora, stoga je navedeni prigovor cijenjen kao neosnovan.

- Člankom 212. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022,

145/2023, 155/2023, dalje ZOO) propisano je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze.

Predmet ovoga postupka je zahtjev tužitelja da se utvrdi njegovo vlasništvo na predmetnim nekretninama u odnosu na koje u zemljišnim knjigama glasi upis prava (su)vlasništva na imenima tuženika te da tuženici trpe upis njegova vlasništva u zemljišnim knjigama. Dakle, tužitelj je u ovom postupku postavio stvarnopravni zahtjev na utvrđenje prava vlasništva, te zahtjev na trpljenje u vezi s tim zahtjevom. Budući da se ne radi o obveznopravnom već o stvarnopravnom zahtjevu, a kakav zahtjev ne zastarijeva, neosnovanim je cijenjen i prigovor zastare.

8. Nesporno je među strankama da je tužitelj sklopio kupoprodajni ugovor s pok. Antom Grubišićem, predmet kojeg su bile nekretnine 3634/2, čest. br. 3635/2 i čest. br. 3645/2, sve K.O. Šibenik. Nesporno je i da je prodavatelj bio vlasnik tih nekretnina u trenutku sklapanja ugovora, te da su tuženici u trenutku podnošenja tužbe bili zemljišnoknjižni (su)vlasnici istih, a koja uknjižba na ime tuženika da je provedena nakon smrti prodavatelja, sukladno rješenju o nasljeđivanju Stanislava Galovića javnog bilježnika u Zagrebu, posl. br. O-1415/2009 od 9. listopada 2008.

8.1. Sporno je pak je li tužitelj isplatio kupoprodajnu cijenu, ima li valjani pravni osnov za stjecanje prava vlasništva te uživaju li tuženici zaštitu prava vlasništva temeljem načela povjerenja u zemljišne knjige.

9. Odredbom članka 115. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, dalje ZV) propisano je na temelju valjanoga pravnoga posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva prelazi vlasništvo s dotadašnjega vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom, dok je stavkom 3. propisano da pravni posao kojemu je cilj stjecanje vlasništva nekretnine, da bi bio valjan, treba uz ostale pretpostavke valjanosti biti u pisanom obliku.

Odredbom članka 119. stavka 1. ZV-a propisano je da se vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije.

Odredbom članka 120. stavkom 1. ZV-a propisano je da se vlasništvo na nekretninama stječe uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu, dok je stavkom 2. propisano da se radi uknjižbe vlasništva mora o pravnom poslu na čijem se temelju vlasništvo stječe sastaviti isprava čiji sadržaj i oblik mora odgovarati pravilima zemljišnoknjižnoga prava.

Odredbom članka 128. stavaka 1. ZV-a propisano je da nasljednik stječe vlasništvo naslijeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drukčije određeno.

Odredbom članka 129. stavka 1. Zakona o nasljeđivanju („Narodne novine“ broj. 48/2003, 163/2003, 35/2005, dalje ZN), propisano je da u času ostaviteljeve smrti nasljednik stječe nasljedno pravo i na njega po sili zakona prelazi ostavina umrle osobe, čime postaje njegovo nasljedstvo, dok je stavkom 2. propisano da u istom času nasljednik stječe i ostala prava i obveze vezane uz njegovo svojstvo nasljednika, ako što drugo ne proizlazi iz njihove pravne naravi.

10. Na temelju izvedenih dokaza utvrđene su sljedeće činjenice i okolnosti:

- Iz Kupoprodajnog ugovora od 13. lipnja 2003., ovjerenog u potpisu prodavatelja istog dana, po Janku Žitku, javnom bilježniku u Zagrebu pod brojem ovjere OV-6257/2003, proizlazi da Ante Grubišić prodaje Boži Slamiću za cijelo predmetne nekretnine, za koje jamči da je isključivi vlasnik. Člankom 4. citiranog

ugovora stranke ugovaraju isplatu kupoprodajne cijene na način da ju je kupac dužan isplatiti prilikom potpisivanja ugovora, a primitak kupoprodajne cijene da će prodavatelj potvrditi potpisom ugovora. Člankom 5. ugovora prodavatelj ovlašćuje kupca da temeljem ugovora zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva na predmetnim nekretninama na svoje ime i za cijelo, bez daljnjeg pristanka ili odobrenja prodavatelja.

- Iz Rješenja o nasljeđivanju Stanislava Galovića javnog bilježnika u Zagrebu, posl. br. O-1415/2009 od 9. listopada 2008. proizlazi da ostavinsku masu iza smrti ostavitelja čine predmetne nekretnine, a njegovim nasljednicima da su na temelju pisane oporuke proglašeni tuženici i to tužena ad. 1. za 7/10 dijela, a tuženi ad. 2. za 3/10 dijela.

- Iz Oporuke Ante Grubišića od 20. ožujka 2008. proizlazi da isti određenu njegovu imovinu (ne i predmetne nekretnine) ostavlja tuženicima budući da se njegova kći (zakonski nasljednik) o njemu nije brinula na odgovarajući način.

Dakle, iako predmetne nekretnine nisu bile predmet oporuke niti proizlazi da je ostavitelj nekim drugim pravnim poslom njima raspolagao u korist tuženika, iste su prijavljene u ostavinsku masu iza smrti pok. Ante Grubišića, te su tuženici proglašeni njegovim nasljednicima u odnosu na iste.

- Iz Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 26. rujna 2002. i Ankese od 27. siječnja 2003. ovjerenog u potpisu prodavatelja istog dana, po Ljiljanki Malenici, javnom bilježniku u Šibeniku pod brojem ovjere OV-503/2003, i Izjave od 27. siječnja 2003. ovjerene u potpisu prodavatelja istog dana, po Ljiljanki Malenici, javnom bilježniku u Šibeniku pod brojem ovjere OV-504/2003 proizlazi da Ante Mandušić prodaje Boži Slamiću za cijelo određene nekretnine, te ga ovlašćuje na njihovo uknjižbu, dok iz Rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl. br. Z-7123/2012 proizlazi da na temelju citiranih isprava, a povodom prijedloga Bože Slamića podnesenog 2012. se uknjižba dopušta.

- Iz Poreznog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, Ispostave Šibenik, od 4. kolovoza 2005., Klasa: UP/I-410-20/2003-01/1505, Ur. broj: 513-07-15-03/2005-04, proizlazi da je Božo Slamić dužan platiti porez na promet nekretnina iz Kupoprodajnog ugovora od 13. lipnja 2003. a koji ugovor je 25. srpnja 2003. prijavljen poreznoj upravi, dok iz uplatnice od 26. kolovoza 2005. proizlazi da je taj porez i plaćen.

- Iz Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 5. studenog 2007., solemniziranog po Zdenku Fridu javnom bilježniku u Zagrebu, proizlazi da Ante Grubišić raspolaže nekretninama koje su predmet oporuke od 20. ožujka 2008. na način da vlasništvo istih prenosi na Miru Kovčo. Predmet navedenog ugovora nisu i predmetne nekretnine.

- Provedenim uviđajem na mjestu spora uz sudjelovanje vještaka mjernika Krste Vrljevca, skicom mjesta očevida iz svibnja 2024., fotografijama mjesta spora i orotofoto snimkama proizašlo je da je tužitelj kao predmet spora pokazao upravo predmetne nekretnine, a koje da ne zahvaćaju ni cestu ni prugu.

10.1. Tužitelj je u iskazu naveo da je preko poznanice Karmele stupio u kontakt s Antom Grubišićem, a nakon što su dogovorili predmet ugovora i cijenu da je Ante Grubišić dogovorio termin kod javnog bilježnika u Zagrebu. Prije potpisa ugovora da je u susjednoj prostoriji, u javnobilježničkom uredu, u prisutnosti Drage Nakića, Anti Grubišiću predao iznos kupoprodajne cijene, a nakon čega da su zajedno otišli u drugu prostoriju u kojoj su potpisali ugovor i ovjerali potpis. Po povratku u Šibenik da je angažirao mjernika s kojim je obišao kupljene nekretnine i označio ih bojom, a budući da su u to vrijeme bile zapuštene da ih je počistio. Nakon sklapanja ugovora da nije zatražio uknjižbu jer da je, kad je primio rješenje porezne uprave i platio porez, mislio da je s tim sve riješeno. Da nije upisno njegovo pravo vlasništva da je saznao oko

2001. na kazivanje zeta koji je planirao gradnju u blizini. Osim ugovora s Antom Grubišićem da je, u to vrijeme, sklopio još jedan ugovor s drugim prodavateljem kojim je kupio susjedine nekretnine te je temeljem tog ugovora i uknjižio pravo vlasništva.

Tužena Ana Bošković je u iskazu navela da ju je Ante Grubišić zaposlio 2002. kao domaćicu pa da je s njim stanovala i da nije primijetila da bi on nakon sklapanja ugovora s tužiteljem više trošio ili da mu se popravio životni standard. Nakon što je Ante Grubišić preminuo da su ga naslijedili ona i tuženik ad. 2. i nakon njegove smrti da su saznali da bi on imao nekretninu u Šibeniku, a osim duga na bankovnom računu da iza njegove smrti nikakva novčana sredstva nisu ostala. Koliko joj je poznato Ante Grubišić za života da nije pokretao postupke protiv tužitelja. Zna da su pok. Ante Grubišić i tužitelj zajedno išli u javnobilježnički ured i sklopili kupoprodajni ugovor, a smatra da tužitelj nije isplatio kupoprodajnu cijenu. Ne zna jesu li predmetom oporučnog raspolaganja bile i predmetne nekretnine. Što se tiče isplate kupoprodajne cijene da je bila osobno prisutna prilikom pregovaranja, tužitelj da je nudio isplatu u eurima, a Ante Grubišić da ju je htio primiti u markama pa da se naljutio, a ne zna je li Ante Grubišić primio kod javnog bilježnika kakav novac jer njihov odnos nije bio takav da bi o tome pričali.

Tuženik Mario Frlan je u iskazu naveo da je Antu Grubišića upoznao 2005. ili 2006. i on da mu je ispričao kako je s tužiteljem dogovorio kupoprodaju predmetnih nekretnina ali da mu je tužitelj kod javnog bilježnika cijenu htio isplatiti u markama, a on da ju je htio primiti u eurima pa da nije uzeo novac već da je otišao radi čega da nije došlo do sklapanja ugovora. Ante Grubišić da je nakon sklapanja ugovora više puta provjeravao zemljišnoknjižno stanje pa budući da je njegovo pravo vlasništva bilo upisano da je držao da ugovor nije sklopljen. Za oporuku da je saznao nakon njezina proglašenja.

Iskaze saslušanih tuženika sud je cijenio kao nevjerodostojne budući da, osim što su u suprotnosti međusobno u pogledu bitnih činjenica, su u suprotnosti i s navodima tužitelja, te prethodno navedenim materijalnim dokazima, stoga im sud nije poklonio vjeru.

S druge strane sud je iskaz tužitelja cijenio kao vjerodostojan budući da je jasan, detaljan, logičan te u potpunosti u skladu s u spisu priležećim materijalnim dokazima.

11. U odnosu na navode tuženika da bi stekli pravo vlasništva predmetnih nekretnina nasljeđivanjem te da su zaštićeni temeljem povjerenja u zemljišne knjige i stjecanjem prava vlasništva na temelju odluke suda (javnog bilježnika kao povjerenika suda), sud iste drži neosnovanim budući da tuženici nisu stekli pravo vlasništva predmetnih nekretnina upisom u zemljinu knjigu, jer se pravo vlasništva upisom u zemljišnu knjigu, sukladno odredbi članka 119. stavaka 1. ZV-a, stječe ako je osnova stjecanja pravni posao, već su isti pravo vlasništva stekli nasljeđivanjem, sukladno odredbi članka 128. stavka 1. ZV-a, i to u času otvaranja nasljedstva, budući da sukladno odredbi članka 129. stavak 1. ZN-a, u času ostaviteljeve smrti nasljednik stječe nasljedno pravo i na njega po sili zakona prelazi ostavina umrle osobe, čime postaje njegovo nasljedstvo, te isti sukladno odredbi članka 129. stavaka 2. ZN-a u istom tom času stječu i ostala prava i obveze vezane uz njihovo svojstvo nasljednika, ako što drugo ne proizlazi iz njihove pravne naravi. Jednako tako imovina koja je pripadala ostavitelju u času njegove smrti prelazi na nasljednike samo u onom opsegu u kojem je tu imovinu, odnosno prava, imao sam ostavitelj, jer nitko na drugoga ne može prenijeti više prava nego što ga sam ima, pa se u pogledu prava vlasništva predmetnih nekretnina tuženici nalaze u istoj pravnoj poziciji kao i ostavitelj.

12. Budući da je iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizašlo da je pok. Ante Grubišić za života valjano otuđio pravo vlasništva predmetnih nekretnina

tužitelju i to Kupoprodajnim ugovorom od 13. lipnja 2003., ovjerenog u potpisu prodavatelja istog dana, po Janku Žitku, javnom bilježniku u Zagrebu pod brojem ovjere OV-6257/2003, te da stoga isti u trenutku smrti nije bio stvarni vlasnik predmetnih nekretnina, odnosno da je pok. Ante Grubišić sklapanjem kupoprodajnog ugovora s tužiteljem izgubio pravni osnov za vlasništvo predmetnih nekretnina, te da je tužitelj ovlašten temeljem tako stečenog pravnog osnova upisati njegovo pravo vlasništva u zemljišnu knjigu, protivljenje tuženika koji su predmetne nekretnina stekli nasljeđivanjem je neosnovano s obzirom da su tuženici, pravno stupili u istovjetnu poziciju u kojoj je bio njihov prednik pok. Ante Grubišić, slijedom navedenog je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

13. Tužitelj je stavio zahtjev za nadoknadu troška prouzročenog mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, i to: za sastav tužbe od 30. svibnja 2019. u visini 250 bodova, prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14-ispravak, 107/15, 37/22 i 126/2., odnosno „Narodne novine“ broj 138/23, i 107/25 dalje: Tarifa), za sastav podneska od 11. rujna 2019., 20. kolovoza 2024. i 4. prosinca 2024. svaki u visini 250 bodova prema Tbr. 8.1. Tarife, za zastupanje na ročištima održanima 27. kolovoza 2019., 20. listopada 2023., 5. prosinca 2023., 6. veljače 2024., 25. ožujka 2024., 17. rujna 2024., 27. studenog 2024., 20. ožujka 2026. i 29. travnja 2026., prema Tbr. 9.1. Tarife u visini od po 250 bodova za svaku radnju, ukupno 3250 bodova, uvećano za PDV u iznosu od 25% sukladno Tbr. 46., te za trošak sudskih pristojbi na tužbu i presudu, svaka u iznosu od 245,54 EUR-a, što ukupno iznosi 8.616,08 EUR-a.

13.1. S obzirom na vrijednost predmeta spora i zahtjev postavljen u troškovniku, sud je cijenio kao opravdan trošak sastava tužbe od 30. svibnja 2019. u visini 250 bodova, prema Tbr. 8.1. Tarife, sastava podneska od 11. rujna 2019., 20. kolovoza 2024. i 4. prosinca 2024. svaki u visini 250 bodova prema Tbr. 8.1. Tarife, zastupanja na ročištima održanima 27. kolovoza 2019., 20. listopada 2023., 5. prosinca 2023., 6. veljače 2024., 25. ožujka 2024., 17. rujna 2024., 27. studenog 2024., 20. ožujka 2026. i 29. travnja 2026., prema Tbr. 9.1. Tarife u visini od po 250 bodova za svaku radnju, ukupno 3250 bodova, uvećano za PDV u iznosu od 25% sukladno Tbr. 46., te trošak sudskih pristojbi na tužbu i presudu, svaka u iznosu od 245,54 EUR-a, pa ukupno priznati trošak iznosi 8.616,08 EUR-a. Stoga je temeljem članka 154. stavka 1., članka 155. stavaka 1. i 2. u vezi članka 164. stavaka 1. do 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 43/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) tužitelju priznat trošak u iznosu od 8.616,08 EUR-a, koji su mu tuženici obvezni naknaditi, sukladno uspjehu u parnici. Na tako dosuđeni trošak tužitelju je dosuđena i zakonska zatezna kamata u visini određenoj člankom 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) i to tekuća od presuđenja pa do isplate kao trenutka kada je određena visina takvog troška i od kada je tuženicima poznata njihova obveza za naknadom takvog troška. Slijedom navedenog je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Šibeniku, 12. lipnja 2026.

SUTKINJA
Kornelija Dodig

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od obavljene dostave iste. Stranci uredno obaviještenoj o ročištu objave rok za žalbu teče od dana objave, dok stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu objave rok za žalbu teče od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuju Županijski sud iz čl. 4 st. 3. Zakon o područjima i sjedištima sudova (NN 128/14) i čl. 51 st. 3. Pravilnika o radu u sustavu e Spis ("Narodne novine" 35/15).

DN-a:

- kao na zapisniku za objavu presude

Broj zapisa: **9-30889-57449**

Kontrolni broj: **08742-6e406-5b056**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.